Διεσονεύτων. 1268 – X

Περὶ δάρεα. Ἀγγλίμ. Βραχαράγες. 3422 322

Ἀδόσθαμα Χρυσοβήλ ενδεδίνθος υπὸ Μιχ. Παλαιολόγ, ἀνδιν. ἔτ. ἑξυο ἔτη 1268 – X(;) ενδοδένθες υπὸ τ. Σαμιχίνες. δί' ὃρος ἀγρούς ἀμφοτέρας τῆ Πέτιμηδία. Παντέρα τ. 12! ἐξ 25-30

cc. Ἐπὶ τάδες ἔο εν ἴον δυδίων υπὸ τῆς Βροσενβίδες χεῖρα τὸ Βραχαράγ(α), νε- τα τὴν ὑπριαχὴν αὐτὸ γουνῆς, γ τὸ καθίναν δαμασσὸ δικαίᾳ, τὸ εν τῆ ὑπριαχὴ τάδ' ὑποχόλο- ὑτο, γ ἴαν δύο ὀμοδαρέαν· συν αὐτῆ δὲ, καὶ ἴαν ἔαγαιαν Μόνη τὸ Κύρο Ἀγγέλ, ὑνα τὴν ὑπριαχὴν αὐτῆς, γ ἴαν σὺν αὐτῆν αὐτογέ- ναν, γ ἴαν δεγαδτέαν γ χρύσαιαν δικαίαν αὐ- τῆς, ᾗ ἴαν ὑπριαχὴν αὐτογένεαν ὄρες δ γ ἴαν ἑτέραν αὐτογένεαν ἴαν εν τῆ Φουσδιτέᾳ τῆς Ἀγγλίμης. Ἔρεχτο δὲ γ τὰ καλὰ δυ- σιν χεῖρα, τοῦτ' ἐστὶ τὸ Παλαῖρα γ τὸ Βι- ωνευτὸ σὺν τῷ ζευγαρίῳ τῆ Πέτιμηδία, νε- τὰ δαῦθαν ἴαν δικαίαν γ ὠρονομίαν αὐτῆν ἡ δασυλλα ἐς ὠροσυνθήκην... » cc Μονὴ τὸ Κυροῦ Ἀ- γγέλ

(a) Χαρτὸ Βραχοβάγ μικρὰ μίτρας γ εν ὀρμηνίᾳ Ἀγγέλ τὸ Δημοτίκ Παλαιολ. Ἀγγέλης ἴῳ 1284 ἐξ ενδεδείκθαι (Β. Acta Patriarc. Constantinopol. T. Ω' ἐξ 61

Βιλονέζων. (29) 35

Τοίνυν ἡ δὲ Ναύπα, μητροπόλις ἔρημος τῆς Σμύρνης τῆς ἀπὸ χώρων, ἣν ἔφης ἡ ὁδὸς τῆς ἑβδόμης χρόνος αὐτὸς ἀπεσχοίνισε. (ἡ ἐπὶ τὰ 25 τίχους). Ἔρεσος δὲ ἡ δὲ καὶ δύον χωρία, ἴδιε τοῦ Παπάφα ἡ δὲ τοῦ Βιλονομέου (β) σὺν τῷ μητροπόλει τῆς Βλεγέα, μετὰ δαίμων ἱερῶν ἁγιαίων ἡ ἔρουσιν αὐτῶν, ἡ βασιλικὰ μὲ ἔρουσιν. (ἡ μετὰ 40 τίχους) ἡ αὐτὸς δὲ τὰ καὶ τὴν δύον χωρία δὲ τὸ τοῦ Βιλονομέου, ἡ τὸ τοῦ Παπάφα, ἡ τὸ μητροπόλεως τὴν Βλεγέαν, ἴδι-

(β) Ἀμφοτέρων τούτων τῶν χωρίων τὴν ἔσω εἰκόνα ἔχει ὑπογεγραμμένα ἔσω τῆς Μ. Σμύρνης ἐν ἔτει 1761 ὁ Αὐτοκράτωρ Ἰωάννης Παλαιολόγος, ἀπὸ διαφορὰν τινὰς χεῖρας· ἀλλ' οὐκ ἐπέδωκε τὴν τοῦ βασιλέως αὐτοῦ Πατριάρχης Κάλλιστος καὶ ἡ περὶ αὐτοῦ Σύνοδος, ἀλλ' ὡς ἐκεῖθεν ἐν τῇ περὶ τούτου ἔρεσις γέγονε. ὡς δ' ἀπ' αὐτῆς τῆς ἔρεσεως συνάγεται, τὰ ἀμφίεσα χωρία ἔκειτο ἔρεσ τὰ τῆς Μητροπόλεως πρ. (Βλέπε. Acta Patriarchat. Constantinopolitae τόμος Β'. ἔτ. 507).

α Καὶ Βλεγέαν ἡ ἔρας ἡ Διόριον — ἔνθα ἦν ἐκκλησία, ὑμῖν ἔτ. Β. 554.

2χόλια. Βλεγεών) Βλεγεὰς δὲ, ἡ Βλεγεὼν τὸ δὲ ἔρος, ἐστὶ ἡ Θρᾴκιος πόλις ἡ Τραϊανὸς ἔτι δ' ἐν Θρᾴκῃ ἔτ. 32.

ως παρὰ τῷ Πατριαρχικῷ κελλίῳ εἰσκομίζεσθαι ἡ βασιλέα μου διακελεύεται· ὡσαύτως καὶ τὴν ἐτησίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀγρῶν ἔσοδον.»
(Χρυσόβουλλον Μιχαὴλ Παλαιολόγου Αὐτοκράτορος Κωνσταντινουπόλεως τῶν παρ' αὐτοῦ τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ δορηθέντων κτημάτων. ἐκδοθὲν τῷ Σωτηρίῳ ἔτει 1268–1274. (Πανδώρα τόμος ΙΕ. φυλ. 338. Σελ. 29 καὶ 30). 1864 Μαΐου 8)

Ὁ Καντακουζηνὸς ἐπίστευεν ὅτι ἐπικόλως δὰ ἐξηγόρασε τὴν φιλίαν καὶ συμμαχίαν τοῦ γηράσκοντος ἤδη Σουλτάνου τῶν φοβερῶν Ὀσμάνων προσφέρων αὐτῷ τὴν δεξιὰν τῆς νεάρας καὶ εὐφθεστάτης κόρης του θεοδώρας καὶ μεγάλην τινὰ προῖκα. οἱ γάμοι ἐτελέσθησαν μετὰ πομπῆς τῷ 1346 ἐν τῷ πεδίῳ Σηλυβρίας. (αρ: 155 Κλῆρος «τὰ Γενέθλια τοῦ Ἀνατολικοῦ Ἡπείρου»)

Ἐν ταῖς τελευταίαις ἡμέραις τοῦ πρότερον μὲν ἰσχυροῦ νῦν δὲ ἀθλίου τούτου κράτους πυμαίρησεν ὁ Βουσικὼ νὰ καθάρῃ τὰ περίχωρα τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τῶν ληστρικῶν ἐπιθέσεων τῶν Ὀσμάνων καὶ νὰ συνδιαλλάξῃ τοὺς περὶ τοῦ στέμματος ἐρίζοντας συγγενεῖς, τὸν Αὐτοκράτορα